

Sygn. akt VII K 615/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Urlińska

Protokolant Agnieszka Michałowska

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2016r., 27 października 2016r i 22 listopada 2016r., 20 grudnia 2016r. 2 lutego 2017r, 23 marca 2017r.,

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej – A. Niklewska-Biegajło

sprawy:

A. R. (1) syna J. i L. z domu Z. , ur. (...) w O.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 4 marca 2016r. w O. na ulicy (...) znieważył słowami powszechnie uznanymi za obelżywe funkcjonariusza Policji sierż. sztab. R. R. (1) podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych

tj o czyn z art. 226§1kk

II. w dniu 4 marca 2016r. w O. na ulicy (...) stosował przemoc wobec funkcjonariusza Policji sierż. sztab. R. R. (1) w ten sposób, że uderzył go obiema otwartymi dłońmi w klatkę piersiową w celu zmuszenia do zaniechania prawnej czynności służbowej polegającej na osadzeniu w izbie wytrzeźwień czym jednocześnie naruszył nietykalność cielesną w/w funkcjonariusza podczas pełnienia przez niego obowiązków służbowych.

tj o czyn z art. 226§1 kk i art. 222§1kk w zw z art. 11§2kk

I. Oskarżonego A. R. (1) uznaje za winnego dokonania zarzucanych mu czynów i za to skazuje go :

1. Za czyn z punktu I z mocy art. 226§1kk skazuje go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,
2. Za czyn z punktu II z tym tylko, iż ustala, że wyczerpał on znamiona przestępstwa art.224§2 kk i art. 222§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to z mocy art.224§2 kk i art. 222§1 kk w zw. z art. 11§2 kk opierając wymiar kary o art. 224§2 kk w zw. z art. 224§1kk w zw. z art. 11§3kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. Na podstawie art. 85§1 i 2 kk, art. 85 a kk, art. 86§1 kk w miejsce wymierzonych z osobna za poszczególne przestępstwa w punkcie I wyroku kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeka karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 4 marca 2016r. godz. 01.10 do dnia 4 marca 2016r. godz., 16.10

IV. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r.pr H. F. kwotę 840 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywana z urzędu w postępowaniu sądowym oraz kwotę 193,20 złotych tytułem 23 % stawki podatku Vat od

wynagrodzenia, oraz kwotę 180 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywana z urzędu w postępowaniu sądowym oraz kwotę 41,40 złotych tytułem 23 % stawki podatku

V. Na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłaty.

Sygn. akt VII K 615/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy z 3 na 4 marca 2016r. sierż. sztab. R. R. (1) wraz z sierż. T. R. (1) pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym na terenie miasta O.. Około godz. 23:55 na polecenie operatora udali się oni na ul. (...), gdzie miało dochodzić do zakłócania ciszy nocnej. Na miejscu wymienieni funkcjonariusze spotkali zgłaszającą M. W., która wskazała, że w jednym z mieszkań w jej bloku słychać przesuwanie mebli i krzyki mężczyzny.

Wobec powyższego wymienieni funkcjonariusze udali się pod wskazany przez zgłaszającą adres pod którym to zastali A. R. (1).

Mężczyzna znajdował się pod wpływem alkoholu. Nadto w mieszkaniu tym znajdowali się również A. R. (2) oraz A. L. (1), którzy to jednak zachowywali się spokojnie. W związku ze stwierdzonym wykroczeniem z art. 51 § 2 kw funkcjonariusze postanowili ukarać A. R. (1) mandatem karnym. Mężczyzna odmówił przyjęcia mandatu, w związku z czym został poinformowany o tym, że zostanie sporządzony wniosek o ukaranie.

Po przeprowadzonej interwencji obaj funkcjonariusze udali się do radiowozu, gdzie przystąpili do sporządzania dokumentacji z dokonanych czynności. W trakcie jej sporządzania do radiowozu podeszła zgłaszająca M. W., która poinformowała funkcjonariuszy, że w mieszkaniu A. R. (1) ponownie słychać odgłosy przesuwania mebli, a nadto tłuczenia szkła.

Po uzyskaniu tej informacji funkcjonariusze ponownie udali się do mieszkania w którym przebywał A. R. (1). W mieszkaniu tym nie było już wówczas A. R. i A. L., którzy to mieszkanie opuścili w trakcie pierwszej interwencji policjantów. Z uwagi na głośne zachowanie mężczyzny oraz zastane potłuczone szkło na podłodze funkcjonariusze podjęli decyzję o doprowadzeniu A. R. (1) do Izby Wytrzeźwień z obawy o jego życie i zdrowie. W trakcie transportu mężczyzna zachowywał się spokojnie.

(dowód: protokół z przebiegu stanu trzeźwości urzędniem elektronicznym k. 3, zeznania R. R. k. 8, 75v.-76, 197v., zeznania T. R. k. 15v.-16, k.90v., 197v.)

Około godz. 01:00 w nocy 4 marca 2016r. funkcjonariusze wraz z A. R. (1) dotarli na ul. (...) w O. gdzie znajduje się Ambulatorium dla Nietrzeźwych.

Na miejscu mężczyzna został rozkuty w celu przeprowadzenia badania stanu trzeźwości oraz zdania rzeczy do depozytu. Przed przeprowadzeniem badania A. R. (1) stał się agresywny, w związku z czym użyto wobec niego środków przymusu bezpośredniego z uwagi na brak reakcji na polecenia zachowania się zgodnie z prawem. Na moment przed próbą przeprowadzenia badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przez pracownika ambulatorium A. R. (1) ponownie zaczął przejawiać agresję, początkowo jedynie słowną, następnie zaś fizyczną. I tak zaczął on wówczas znieważać sierż. sztab. R. R. (1) kierując w jego stronę słowa powszechnie uznane za obelżywe jak na k. 8 i 15v. co miało miejsce podczas i w związku z pełnieniem przez wymienionego czynności służbowych. Wymieniony funkcjonariusz podszedł do mężczyzny w celu uspokojenia go. Wówczas A. R. (1) uderzył wymienionego policjanta w klatkę piersiową obiema otwartymi dłońmi w celu zmuszenia go do zaniechania prawnej czynności służbowej.

Z uwagi na takie zachowanie A. R. (1) funkcjonariusze użyli wobec wymienionego środków przymusu bezpośredniego i z zastosowaniem siły fizycznej obezwładnili agresywnego mężczyznę oraz unieruchomili mu ręce poprzez założenie

kajdanek. O godz. 01:10 funkcjonariusze wraz z mężczyzną i udali się z nim do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego Szpitala (...) w O.. Po uzyskaniu zaświadczenia, że wymieniony może przebywać w Pomieszczeniu dla osób zatrzymanych A. R. (1) został przewieziony do Komendy Miejskiej Policji w O. gdzie został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Przeprowadzone w dniu 04 marca 2016r.o godz. 02:57 badanie wykazało 0,80 mg/l alkoholu w wydychanym przez mężczyznę powietrzu.

(dowód: zeznania R. R. k. 8, 75v.-76, 197v., zeznania T. R. k. 15v.-16, k.90v., 197v., zeznania A. K. k. 18v., 90v. -91, 278v., zeznania H. K. k. 34v., 76, 279, zeznania S. W. k. 32, 143, protokół z przebiegu stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 3, protokół zatrzymania k. 6)

A. R. (1) jest osobą wielokrotnie karaną za przestępstwa przeciwko mieniu. Wymieniony był skazywany na kary pozbawienia wolności.

(dowód: informacja z K. . 20-22,79-81, wydruk z systemu NOE – SAD k. 112)

W toku postępowania poddano dwukrotnie oskarżonego badaniom sądowo-psychiatrycznym. Powołani biegli ustalili, iż A. R. (1) nie jest chory psychicznie, upośledzony umysłowo, nie cierpi również na organiczne zaburzenia osobowości. Biegli lekarze psychiatrzy wskazali, że mężczyzna przejawia cechy osobowości dys socjalnej oraz cierpi na zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu. T. criminis jego zdolność do rozpoznania znaczenia czynów oraz pokierowania własnym zachowaniem nie była zaburzona w rozumieniu art. 31 § 1 i 2 kk. Wskazano, iż czyny popełnione przez A. R. zostały popełnione w związku z uzależnieniem od alkoholu oraz występującymi zaburzeniami osobowości, które nie mają takiego charakteru i nasilenia, że zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia czynu zabronionego z użyciem przemocy lub groźbą jej użycia.

(dowód: opinia sądowo – psychiatryczna k. 37-40, k. 185-186v.)

Przesłuchany w trakcie postępowania przygotowawczego A. R. (1) wskazał, że przyznaje się do zarzuconych czynów częściowo, nie precyzując jednak zakresu przyznania. Odmówił również składania wyjaśnień. **(k. 14)**

Przesłuchany w toku postępowania sądowego A. R. (1) nie przyznał się do zarzuconych mu czynów. Wyjaśnił, że nie pamięta czy się szarpał z jakąś osobą czy ją wyzywał. Dalej podał on, że był wzięty z domu, nie wiedział kto wraca, otworzył drzwi, a oni założyli mu kajdanki. Wskazał także, że był wtedy po jednym lub dwóch piwach. Wyjaśnił dalej, że pamięta że było coś takiego z Metalową, że przyjechał ktoś do domu, w domu nikogo nie było, był tylko on i zmywał klatkę. Podał, że w kajdanki go wzięli i ktoś go szarpał albo dusił w tym pomieszczeniu, a on krzyknął. Wyjaśnił także, że miał dziurę w głowie i dlatego nie pamięta, ale wie ,że nawet promila alkoholu nie było, aby zatrzymać go na izbie wytrzeźwień. Podał, że dają mu tabletki, ale nie na agresywność. Wyjaśnił też, że ktoś go dusił w rękawiczkach. Dalej wskazał, że z mieszkania go wyprowadzono, a potem zawieziono na ul. (...), wskazał, że stracił przytomność. Wreszcie podniósł, że nie pamięta kto tam był, chyba ktoś z za ściany wyszedł i zaczął go dusić. Wskazał, że jak nie był po piwie to był po S. albo R., ale nie pamięta i nie pamięta jaki to był okres czasu, jego mamy wtedy nie było, wyszedł znajomy z koleżanką koleżankę odprowadzić. **(k. 142v.)**

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego nieprzyznającego się do popełnienia zarzucanych mu czynów należało ocenić jako niewiarygodne i stanowiące jedynie li tylko wyraz przyjętej przez niego linii obrony mającej na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej. Podkreślić należy, że wyjaśnienia te stoją w rażącej sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym przede wszystkim zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków. Ponadto zwrócić uwagę należy na to, że wyjaśnienia mężczyzny są nielogiczne, chaotyczne i zawierają liczne luki w zakresie relacjonowanego przebiegu wydarzeń. Oskarżony podawał bowiem, że znacznej części wydarzeń z tego dnia nie pamięta, nie wykluczył przy tym, że do zdarzeń opisanych w a/o doszło. Wyjaśnieniom mężczyzny

jakoby miał on być duszony podczas interwencji przeczą zeznania wszystkich przesłuchanych w sprawie świadków, w związku z czym należało te twierdzenia oskarżonego uznać za gołosłowne. Podobnie ocenić należało kwestionowanie przez oskarżonego swojego stanu nietrzeźwości w okresie objętym a/o. Fakt, że oskarżony był nietrzeźwy został bowiem udokumentowany badaniem na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, nadto stan ten wynika z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków.

Przechodząc do oceny zeznań funkcjonariuszy Policji R. R. i T. R. to wskazać należy, że zeznania te zasługiwały na podzielenie i zdaniem Sądu mogły stanowić podstawę do czynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Zeznania te były bowiem jasne, logiczne i spójne, ponadto korespondowały ze sobą, jak również z zeznaniami innych przesłuchanych w sprawie świadków. Funkcjonariusze w przeciwieństwie do oskarżonego szczegółowo opisali przebieg interwencji w mieszkaniu oskarżonego, powody dla których zdecydowali o przewiezieniu wymienionego do Izby Wytrzeźwień, jak również jego zachowanie w tym miejscu, kierowane do R. R. słowa oraz to w jaki sposób oskarżony naruszył nietykalność cielesną wymienionego funkcjonariusza. Ich zeznania korespondują również ze sporządzoną przez nich dokumentacją w postaci protokołu zatrzymania i protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości A. R.. Wymienieni nie mieli też powodu aby bezpodstawnie zeznawać na niekorzyść oskarżonego. Mając na uwadze powyższego brak było powodów aby ich zeznaniom odmówić wiary.

Wiarę należało dać również zeznaniom pracowników Izby Wytrzeźwień – Ambulatorium dla Nietrzeźwych w O. tj. A. K., H. K., S. W.. Wymienione osoby były bowiem osobami postronnymi, nie miały powodów aby zeznawać na niekorzyść oskarżonego. Ich zeznania generalnie korespondują z zeznaniami funkcjonariuszy Policji co do opisu zachowania oskarżonego na izbie wytrzeźwień. Wskazać należy, że odmienność relacji H. K. złożonych w postępowaniu sądowym w ocenie Sądu wynikała z upływu czasu od zdarzeń opisanych w a.o. oraz tego, że wymieniony codziennie z racji wykonywanej pracy posiada kontakt z osobami nietrzeźwymi, toteż mógł on pomylić zdarzenia z a.o. z innymi. Podkreślić należy, że wyżej wymienione osoby potwierdziły fakt kierowania przez oskarżonego słów wulgarnych do R. R. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych a nadto to, że mężczyzna ten odepchnął wskazanego funkcjonariusza Policji w celu zmuszenia go do zaniechania prawnej czynności służbowej czym naruszył jego nietykalność. Osoby te zgodnie zaprzeczyły wersji oskarżonego jakoby miał on być przez kogokolwiek duszony podczas pobytu w Izbie Wytrzeźwień.

Sąd dał wiarę również dowodom z dokumentów w postaci protokołu zatrzymania osoby, protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, informacji z K., wydruku z systemu NOE SAD, pism z Ambulatorium. Dokumenty te zostały bowiem sporządzone przez powołane do ich sporządzenia osoby w ramach przysługujących im kompetencji. Brak było zatem podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.

Sąd dał wreszcie wiarę dowodom z obu dopuszczonych w sprawie opinii sądowo – psychiatrycznych. Opinię te zostały sporządzone przez osoby o odpowiedniej wiedzy, kompetencjach, wykształceniu i doświadczeniu życiowym i zawodowym. Wskazać należy, że wnioski wszystkich wymienionych opinii są tożsame i są oni zgodni, że oskarżony nie cierpi ani na chorobę psychiczną, ani organiczne zaburzenia osobowości, ani też nie jest osobą upośledzoną umysłowo. Z opinii tych wynika natomiast, że u oskarżonego występują cechy osobowości dyssocjalnej. Nadto biegli powołani do opiniowania w niniejszym postępowaniu rozpoznali u oskarżonego zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu, co jednak jak wskazali nie daje podstaw do kwestionowania poczytalności oskarżonego. W tym miejscu wskazać należy, że biegli sporządzający opinię uzupełniającą wskazali, że brak jest podstaw do stwierdzenia u opiniowanego objawów schizofrenii ani innej choroby psychicznej, albowiem nie ujawnił on objawów takich jak objawy wytwórczych, zubożenie emocjonalne czy też wycofanie społeczne. Deklarowane przez niego zaniki pamięci w opinii biegłych są elementem linii obrony oskarżonego, albowiem „występują” i „ujawniają się” w korzystnych dla opiniowanego sytuacjach. W odniesieniu do zagadnienia poczytalności opiniowanego tempore criminis biegli stwierdzili, że oskarżony w czasie krytycznym znajdował się pod wpływem alkoholu, to jednak używał już wcześniej wielokrotnie alkoholu – zatem wiedział, jaki wpływ ma on na jego organizm i mógł przewidzieć swoje zachowania po użyciu alkoholu. Upicie miał charakter upicia zwykłego, prostego. Biegli wskazali także, że nie znaleźli czynników

etiologicznych mogących stanowić patogenetyczną podstawę dla występowania tempore criminis istotnych dla sprawy epizodycznych zaburzeń psychopatologicznych (tzw. stanów wyjątkowych).

Mając na uwadze powyższe uwagi oraz fakt, że oskarżony jest człowiekiem dorosłym, posiadającym odpowiednie doświadczenie życiowe, a ponadto wobec niego nie zachodziły warunki określone w art. 31 kk bez wątpienia można mu przypisać winę.

Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanego mu czynu z art. 226 § 1 kk.

Znieważenie funkcjonariusza publicznego jest przestępstwem powszechnym. Strona podmiotowa przestępstwa określonego w art. 226 § 1 k.k. polega na umyślności. Sprawca ma działać z zamiarem znieważenia podmiotów określonych w dyspozycji § 1. Zachowanie sprawcy polega na znieważaniu funkcjonariusza publicznego podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Zgodnie z art. 115 § 13 kk Funkcjonariuszem publicznym jest m.in.:

7) funkcjonariusz organu powołanego do ochrony bezpieczeństwa publicznego albo funkcjonariusz Służby Więziennej;

W ogólnym języku polskim termin „znieważać” oznacza „ubliżać komuś, lżyć, obrażać kogoś”. Należy więc, przyjąć, że chodzi o rozmaitego rodzaju zachowania, których wspólną cechą jest to, że wyrażają pogardę dla godności drugiego człowieka. Środki wyrazu, jakie zostały przez sprawcę do tego użyte, są obojętne.

W kontekście wskazanych powyżej uwag teoretycznych i zgromadzonego materiału dowodowego, w tym zeznań funkcjonariuszy Policji R. R. i T. R. dopuszczenie się przez oskarżonego przestępstwa wskazanego w pkt I części wstępnej wyroku nie budziło wątpliwości. Nie ulega bowiem wątpliwości, że oskarżony używał wobec pierwszego z wymienionych policjantów słów wulgarnych i powszechnie uznawanych za obelżywe, które zostały zacytowane przez funkcjonariuszy Policji podczas ich zeznań. Bez wątpienia słowa te godziły także w godność owego funkcjonariusza Policji. Wreszcie wskazać należy, że znieważanie wymienionego policjanta miało miejsce podczas i w związku z wykonywaniem przez niego obowiązków służbowych w stosunku do oskarżonego. Wreszcie wskazać należy, że funkcjonariusz Policji jest jednym z desygnatów pojęcia funkcjonariusza publicznego, a wynika to wprost z cytowanej powyżej definicji legalnej tegoż pojęcia.

A. R. (1) odpychając funkcjonariusza policji, w trakcie podjętej przez sierż. sztab. R. R. (1) czynności służbowej polegającej na osadzeniu w izbie wytrzeźwień, naruszył nietykalność cielesną policjanta (art. 222 § 1 kk). Nie można mieć żadnych wątpliwości, iż naruszenie nietykalności funkcjonariusza policji było związane z wykonywaniem przez niego czynności służbowych, polegających na osadzeniu w izbie wytrzeźwień i miało doprowadzić do zaniechania tej czynności (art. 224 § 2 kk).

W związku z powyższym Sąd skorygował kwalifikację prawną drugiego z zarzuconych oskarżonemu czynów, bez wątpienia bowiem takim działaniem oskarżony nie znieważał funkcjonariusza Policji.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd zgodnie z dyrektywami z art. 53 § 1 kk baczył, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynu oraz cele kary w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej.

Wskazać należy, że swoim działaniem oskarżony godził w działalność instytucji państwowych, przede wszystkim Policji, w związku z powyższym stopień społecznej szkodliwości czynu należy uznać za znaczny, albowiem organy te są szczególnie istotne dla prawidłowego funkcjonowania Państwa i społeczeństwa jako całości.

Jako okoliczność obciążającą po stronie oskarżonego uznano przede wszystkim jego uprzednią karalność, a także działanie w stanie nietrzeźwości.

Sąd nie dopatrzył się po stronie oskarżonego żadnych okoliczności łagodzących.

W związku z powyższym Sąd doszedł do przekonania, że adekwatną reakcją karno prawną za czyny których dopuścił się oskarżony będą kary 4 i 6 miesięcy pozbawienia wolności odpowiednio za czyn z pkt I i II oraz kara łączna wymierzona na zasadzie asperacji - 7 miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu A. R. (1) jest osobą wysoce zdemoralizowaną i nie poddającą się resocjalizacji w warunkach wolnościowych o czym świadczą kolejne zapadające wobec niego wyroki skazujące. Wobec powyższego zdaniem Sądu jedynie odbycie kary pozbawienia wolności może odnieść wobec oskarżonego pożądane rezultaty w postaci zmuszenia go do refleksji nad własnym zachowaniem i zmusić do przestrzegania porządku prawnego. Kary natomiast łagodniejsze rodzajowo skutku tego nie odniosą.

Z uwagi na to że A. R. (1) był uprzednio skazywany na kary pozbawienia wolności brak było możliwości warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary łącznej pozbawienia wolności.

Tak wymierzona kara jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i czynić będzie zadość społecznemu odczuciu sprawiedliwości. Kara ta winna wzmocnić przeświadczenie u sprawcy o konieczności zachowania zgodnego z ustalonym porządkiem prawnym, w tym nie utrudnianiem podejmowania prawem przewidzianych czynności.

W pkt III wyroku Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej wobec niego kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 04 marca 2016r. godz. 1:10 do dnia 4 marca 2016r. godz. 16:10.

W pkt IV wyroku Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz r. pr H. F. wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu.

O zwolnieniu oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłaty Sąd orzekł zaś na podstawie art. 624 § 1 kpk mając na względzie jego trudną sytuację materialną.

SSR Joanna Urlińska